

Zaak T-485/93

Société Louis Dreyfus et Cie tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Noodbijstand van de Gemeenschap aan staten van de voormalige Sovjet-Unie —
Aanbesteding — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid —
Beroep tot schadevergoeding — Ontvankelijkheid”

Arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 24 september 1996 II - 1104

Samenvatting van het arrest

1. *Beroep tot nietigverklaring — Natuurlijke of rechtspersonen — Handelingen die hen rechtstreeks en individueel raken — Uitvoering van lening die door Gemeenschap is toegekend aan Sovjet-Unie en haar republieken — Beschikking van Commissie, gericht tot lener en houdende weigering om wijzigingen van contracten die zijn gesloten tussen door uitlener gemachtigd vertegenwoordiger en onderneming waaraan contract is gegund, als in overeenstemming met toepasselijke communautaire bepalingen te erkennen — Beroep van onderneming — Niet-ontvankelijkheid*
(EG-Verdrag, art. 173, vierde alinea)

2. *Beroep tot schadevergoeding — Zelfstandig rechtsmiddel ten opzichte van beroep tot nietigverklaring — Beroep strekkende tot intrekking van definitief geworden individuele beschikking — Niet-ontvankelijkheid — Bewijslast — Aansprakelijkstelling van Gemeenschap — Toelaatbaarheid*

(EG-Verdrag, art. 178 en 215, tweede alinea)

1. In het kader van de uitvoering van een lening die door de Gemeenschap aan de Sovjet-Unie en haar republieken is toegekend om de invoer van landbouw- en voedselprodukten en medische artikelen mogelijk te maken, wordt een onderneming waaraan een contract voor de levering van tarwe is gegund, niet rechtstreeks geraakt in de zin van artikel 173, vierde alinea, van het Verdrag, door een beschikking van de Commissie die is gericht tot de financieel vertegenwoordiger van de republiek waaraan de lening is toegekend, en waarbij wordt geweigerd om wijzigingen van de contracten die zijn gesloten tussen de onderneming waaraan het contract is gegund en de gemachtigd vertegenwoordiger van de republiek waaraan de lening is toegekend, als in overeenstemming met de toepasselijke communautaire bepalingen te erkennen, voor zover er uitsluitend een rechtsverhouding bestaat tussen de onderneming waaraan het contract is gegund en haar wederpartij, namelijk de vertegenwoordiger die is gemachtigd om aankoopcontracten te sluiten, voor zover de Commissie slechts rechtsbetrekkingen onderhoudt met haar wederpartij, te weten de financieel vertegenwoordiger van de republiek waaraan de lening is toegekend, en voor zover de tussenkomst van de Commissie, wier rol uitsluitend erin bestaat, na te gaan of aan de door de gemeenschapsbepalingen gestelde voorwaarden is voldaan, geen invloed heeft op de rechtsgeldigheid van vorenbedoelde contracten.

Derhalve is het beroep tot nietigverklaring dat tegen deze beschikking is inge-

steld door de onderneming waaraan het contract is gegund, niet-ontvankelijk.

2. De schadevergoedingsactie bedoeld in de artikelen 178 en 215, tweede alinea, van het Verdrag, is een zelfstandig rechtsmiddel met een eigen functie in het stelsel der beroepsmogelijkheden, zodat de niet-ontvankelijkheid van een beroep tot nietigverklaring in beginsel niet de niet-ontvankelijkheid meebrengt van een beroep tot vergoeding van schade die beweerdelijk is geleden als gevolg van de handeling waarvan de nietigverklaring wordt gevorderd. Dit is evenwel anders, wanneer het beroep tot schadevergoeding in werkelijkheid strekt tot intrekking van een definitief geworden individuele beschikking en wanneer het dus misbruik van procedure oplevert. De bewijslast voor een dergelijk misbruik van procedure rust op de partij die dit misbruik stelt.

Aan deze verplichting voldoet niet de exceptie van niet-ontvankelijkheid waarin uitsluitend wordt gesteld, dat het de verzoeker er enkel om te doen was, langs de weg van schadevergoeding dezelfde prijs te verkrijgen als hij zou hebben gekregen indien de Commissie in het kader van de uitvoering van een door de Gemeenschap toegekende lening de wijzigingen van een door een verzoeker gesloten commercieel contract als in overeenstemming met de

toepasselijke gemeenschapsbepalingen had erkend. Aangezien voorts niet kan worden uitgesloten, dat derden schade kunnen lijden door handelingen of gedragingen van de Commissie, haar diensten of personeelsleden, dient eenieder die stelt door zulke handelingen of gedragingen te zijn geschaad, de mogelijkheid te hebben om beroep in te stellen, op voorwaarde dat wordt bewezen dat er schade is die is veroorzaakt door een aan de Gemeenschap toe te rekenen onrechtmatige handeling of gedraging. Derhalve moet een vordering tot vergoeding van de materiële schade die een verzoeker stelt te hebben geleden door de beschikking van de Commissie waarbij zij weigert de wijzigingen van het contract als in overeenstemming met de toepasselijke com-

munautaire bepalingen te erkennen, ontvankelijk worden verklaard.

Eveneens ontvankelijk is een verzoek tot vergoeding van de door een verzoeker gestelde immateriële schade, voor zover het beroep tot schadevergoeding is gebaseerd op een gestelde gedraging welke onderscheiden is van de handeling waarvan bovendien nietigverklaring wordt verzocht, zodat het beroep niet in feite de intrekking van deze handeling kan beogen, en voor zover de vordering strekt tot aansprakelijkstelling van de Gemeenschap wegens een gedraging die de Commissie of haar diensten zouden hebben gepleegd.